

Rust Wat aan de Koningslaan

Ons huis aan de Koningslaan 12, nu “Rust Wat” geheten, is in 1897/1898 gebouwd in opdracht van de Amsterdamse textielfamilie Cordemeijer. De akte van transport werd destijds verleden door de in Bussum gevestigde notaris S. Scheffelaar Klots op 26 februari 1898 met als bijzondere bepaling: “dat op het verkochte nimmer zullen mogen worden gevestigd hotels, koffiehuisen, fabrieken of arbeiderswoningen, noch enige andere inrichtingen of gelegenheden zullen worden daargesteld, die hinderlijk nadelig of kwetsend voor de openbare zeden zijn”.

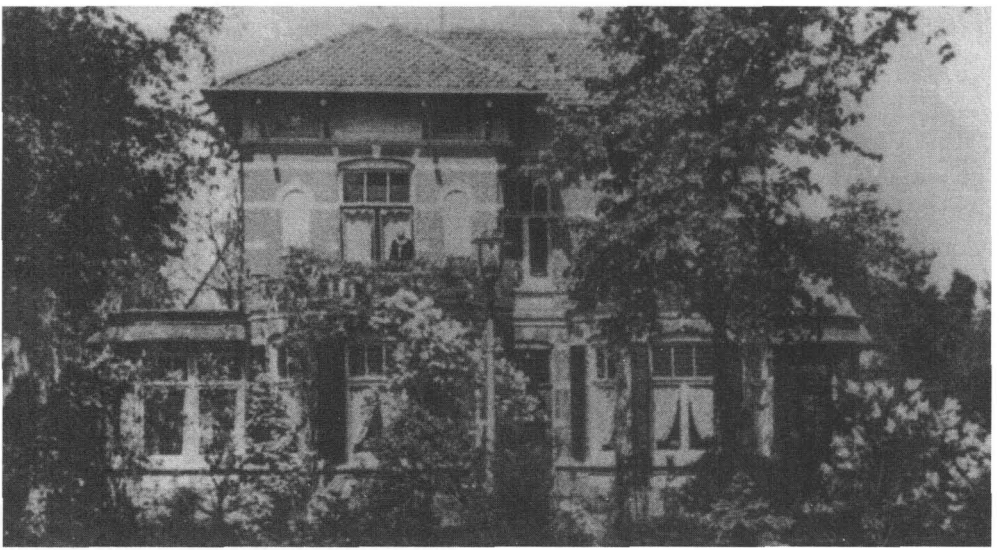
De heer Cordemeijer is voor de Tweede Wereldoorlog overleden en de weduwe Cordemeijer heeft het huis, Lindenhof geheten, tot 1941 bewoond. Het huis werd via een zaakwaarnemer de heer Van Zalinge te koop aangeboden en in 1941 voor f14.500,— v.o.n verkocht aan H.J. Kerkmeester toen directeur van de Arbeiderspers en uitgever van onder andere Volk en Vaderland. De Arbeiderspers was gevestigd aan het Kattegat te Amsterdam. Bij het opruimen van de kelder werd een 17e eeuwse gevelsteen van zandsteen gevonden met de naam “Rust Wat”, waarop een man rustend op een bankje was afgebeeld. Deze bijzondere, mooie, oude gevelsteen had jarenlang een plaats in de wachtkamer van de azijnfabriek van de firma Luycks en kwam in de kelders van de Arbeiderspers terecht toen deze de

panden van Luycks liet afbreken. De directeur eigende zich toen deze steen toe en plaatste hem in de entree van zijn huis, Koningslaan 12, en zo werd de steen de nieuwe naamgever van het huis. Waar deze steen oorspronkelijk vandaan komt, is ons niet (met zekerheid) bekend. In Rotterdam bestaat nog immer een uitspanning met de naam “In den Rust Wat”, welke uit de 17e eeuw dateert.

De gevelsteen

Na de Tweede Wereldoorlog kwam Kerkmeester vast te zitten en werd het huis bij het zogenaamde Beheersinstituut ondergebracht. Het heeft toen verschillende bestemmingen gehad, zoals dependance van de Brandsmaschool en ook de Toneelschool heeft er lessen gegeven.

Koningslaan 12 omstreeks 1935

Nadat hij uit gevangenschap ontslagen is, kreeg Kerkmeester zijn bezit terug en verkocht het op 27 maart 1952 aan ene J. Turpijn, iemand die uit het toenmalige Nederlands Indië terugkeerde. Turpijn verkocht het huis op 15 maart 1957 voor f 50.00,— aan de Nederlandse Televisie Stichting (NTS), later veranderd in de Nederlandse Omroep Stichting (NOS), die er kantoor ging houden. Het lag immers vlak bij studio Concordia. Een paar jaar later vertrok de NOS naar Hilversum en werd het huis ambtswoning voor de toenmalige voorzitter van de NOS, de heer E. Schüttenhelm. Het werd in 1959 gedurende 8 maanden intensief verbouwd en naar de smaak van die tijd gemoderniseerd. Door die verbouwing is het oorspronkelijke karakter van het huis, op uitzondering van de bijzondere dakconstructie na, verloren gegaan en werd het wit gepleisterd in overeenstemming met andere huizen in de buurt. We vinden het nu

natuurlijk jammer dat dat gebeurd is, alhoewel het voor ons een prettig, nog steeds eigentijds, bewoonbaar huis is. Wij hebben nog wel een foto van omstreeks 1935 waarop het huis zoals het toen was, afgebeeld staat met de oude mevrouw Cordemeijer op het balkon.

Tot aan zijn pensionering rond 1980 heeft de heer Schüttenhelm er gewoond. Daarna werd het door wat inmiddels de Nederlandse Omroep Stichting geworden was in gebruik genomen als tekenkamer.

In 1985 werd door de NOS de villa te koop aangeboden, evenals een aantal andere huizen in Bussum en Hilversum, nadat het nog anti-kraak bewoning heeft gekend en tijdelijke huisvesting is geweest van de regeringscommissaris bij de NOS. Het streven van de NOS was toen, dat de huizen weer een woonbestemming kregen en niet in handen van een projectontwikkelaar zouden vallen.

Wij hebben het eind 1985 gekocht,

Koningslaan 12 tegenwoordig.

maar moesten tot de formele overdracht op 2 juni 1986 wachten voor we er in konden trekken. We wonen er nog steeds met groot genoegen. Ook genieten we van de mooie tuin erbij.

Nog even iets aardigs over die bijzondere gevelsteen. Hier is lange tijd naar gezocht door leden van de gevelsteenvereniging. De steen stond nl. beschreven in "Amsterdamsche Gevelstenen" van H.W. Alings, uitgave Allert de Lange Amsterdam, 1949. Zij wilden een foto voor hun archief, maar konden niets vinden aan de gevel van het huis.

Toch wist men dat de steen er moest zijn. In 1996 heeft iemand de stoute schoenen aangetrokken en belde aan en zag toen de gevelsteen in de gang, vlak achter de voordeur. Bij de verbouwing in 1960 was de voordeur naar buiten geplaatst, waardoor de gevelsteen in het huis kwam. Hij was dolgelukkig de gevelsteen gevonden

te hebben en heeft de steen gefotografeerd voor zijn collectie.

Een foto van deze gevelsteen is een paar jaar geleden door mevrouw Langemeijer gebruikt voor een affiche ten behoeve van een lezing over gevelstenen in het Spieghel.

ir. G. van Gooswilligen